

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Concilivm Romanvm II. Qvo Damnato Berengario, Lanfrancvs sententiam
absolutionis retulit, anno ML. tempore Leonis papae IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

ueniens domum noster archiepiscopus non tacuisse probatur. De mulieribus statuit eandem sententiam, quam praedecessor eius memorabilis Alebrandus, & antea Libentius inchoauerant, ut scilicet fierent extra synagogam, & ciuitatem, ne male suada pellicum vicinia castos violaret obtutus. Hac Synodus facta est anno Domini 1049. ipse est archiepiscopi septimus. Et tunc maius altare tribunalis dedicatum est in honorem Genitricis Dei. De qua Synodo mentionem ideo feci, quod dominus Adelbertus eo tempore, quo tam clari homines in ecclesia fuerunt, sapientia ac virtutum merito fere omnes praeceperunt: tantus apud papam, talis apud Casarem habebatur, ut de publicis rebus absque eius consilio nil ageretur. Hac Adam.

Hac eadem Synodo intercessione pontificis aliorumque principum imperatori reconciliatus est Lotharingæ dux Godefridus, de cuius animi magnitudine, bellica gloria, bellicisque contra imperatorem & ecclesias nonnullas expeditionibus, tandemque de admirabili voluntaria poenitentia eiusdem plura Lambertus, quamquam in tempore grauius aberret. Hac Synodo (inquit Chapeauilla in notis cap. 1. tom. 2.) imperator quaestionem proposuit coram sancta Synodo de legenda sancti Seruatii Leodiensis episcopi, de gestis eius ac supputatione annorum: quæ omnia facta diligenti discussione, ut pie credenda, sunt synodali decreto confirmata. Ioannes Presbyter chronico Gemblacensi.

ANNO
CHRISTI
1049.

* CONCILIVM ROMANVM II.

QVO DAMNATO BERENGARIO, LANFRANCVS
sententiam absolutionis retulit, anno M L. tempore
Leonis papæ IX.

ANNO
CHRISTI
1050.

N O T A.

Tempus
Concilii.

* Concilium.] Quo tempore ista Synodus Romæ celebrata fuerit, Hermannus Contractus in chronico anno 1050. indicat breuiter his verbis: Dominus papa post pascha Synodum item Romæ collegit. Qua de causa celebratum, quidve in ea actum fuerit, ostendit Lanfrancus in commentario, quem contra Berengarium edidit, his verbis: Tempore sancti Leonis papæ delata est heresis tua (alloquitur Berengarium ipsum) ad apostolicam sedem. Qui cum Synodo presideret, ac resideret secum non parua multitudo episcoporum, abbatum, diuersisque ordinis e diuersis regionibus religiosarum personarum, iussum est in omni audientia recitari quas mihi de corpore & sanguine Domini literas transmisti. Portitor quippe earum legatus tuus me in Nortmannia non reperio, tradidit eas quibusdam clericis. Quas cum legissent, & contra vrsitatissimam ecclesie fidem scriptas animaduertissent, zelo Dei accensi, quibusdam ad legendas eas porrexerunt. Itaque factum est, ut non deterior de te quam de me fuerit exorta suspicio, ad quem videlicet tales literas destinaueris, putantibus multis, me fouere ac fauere qua a te dicerentur, vel gratia, qua te diligerem, vel fide, qua reuera ita esse indubi-

ANNO
CHRISTI
1050.

tantar tenerem. Igitur cum a quodam Rhemensi clerico Romam perlatas
recitator legeret, intellecto quod Ioannem Scotum extolleret, Paschasium
damnares, communi de eucharistia fidei aduersa sentires, promulgata est
in te damnationis sententia, priuans te communionem sanctæ ecclesiæ, quam
tu priuare sancta eius communionem satagebas. Post hæc præcepit papa ut
surgerem, prauum rumoris a me maculam abstergerem, fidem meam expo-
nerem, expositam plus sacris auctoritatibus quam argumentis probarem.
Itaque surrexi: quod sensi dixi, quod dixi probavi: omnibus placuit: nulli
displicuit. Hactenus de Synodo Romana Lanfrancus, in qua damnato,
ut vidisti, Berengario, ipse Lanfrancus absolutionis sententiã retulit.

Berenga-
rius con-
demnatus,
Lanfrancus
absolutus.

In hoc eodem Concilio contra Berengarium a Leone pontifice ce-
lebrato, idem pontifex decreuit pallium Dominico patriarchæ Ve-
neto, eidemque priuilegium concessit, ut crucem ante se deferret,
patriarchalemque sedem approbauit, & episcopis Venetiæ prouin-
ciæ & Istriæ scripsit, ut huic tamquam primati suo obedirent, eum-
que reuererentur. Hæc ex scripto chronico Andreæ Danduli. Quæ
omnia renouata & confirmata ab Alexandro secundo in Concilio
Mantuano, idem auctor affirmat. Sicque plane translatus fuit pa-
triarchatus Gradensis in Venetum, qui hactenus titulo Gradensis
fedis potitus erat.

II. CONCILIVM VERCELLENSE

CONTRA BERENGARIVM, ET PRO LANFRANCO
celebratum anno Domini ML. tempore Leonis papæ
IX.

NOTA.

* Concilium.] Quæ in hac Synodo contra Berengarium astitata fue-
rint, in prædicto commentario Lanfranci contra eundem Berenga-
rium his verbis recensentur: *Dehinc declarata est Synodus Vercellensis,*
quæ tunc proximo Septembri, eodem presidente pontifice, est celebrata Ver-
cellis, ad quam vocatus non venisti. Ego vero præcepto & precibus præfati
pontificis usque ad ipsam Synodum secum remansi. In qua in audientia
omnium, qui de diuersis huius mundi partibus illuc conuenerant, Ioannis
Scoti liber de eucharistia lectus est ac damnatus: sententia tua exposita ac
damnata, fides sanctæ ecclesiæ, quam ego teneo, & tenendam adstruo, audi-
ta, & concordî omnium sensu confirmata. Duo clerici, qui legatos tuos se
esse dixerunt, volentes te defendere, in primo statim auditu defecerunt, &
capti sunt. Ab hac sententia nunquam discessit sanctus Leo in omnibus suis
Conciliis, seu quibus ipse præsentiam suam exhibuit, seu quæ per legatos suos
in diuersis prouinciis congregari instituit. Quæ sententia non effugit succes-
sorem quoque suum felicitis memoriæ papam Victorem. Hucusque Lan-
francus de Synodo Vercellensi; cuius meminit etiam Guitmundus
in commentario, quem scripsit de corpore & sanguine Christi, ei-
demque præfuisse Leonem pontificem tradit.

Aaaa iij